

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

DOI: [https://doi.org/10.31617/3.2026\(142\)03](https://doi.org/10.31617/3.2026(142)03)
УДК 341.9:[004.738.5:347.764.1

ТИЩЕНКО Юлія

<https://orcid.org/0000-0002-3799-4227>

к. ю. н., доцент,
доцент кафедри міжнародного,
цивільного та комерційного права
Державного торговельно-економічного
університету

вул. Кіото, 19, м. Київ, 02156, Україна
y.tyshchenko@knute.edu.ua

TYSHCHENKO Yuliia

<https://orcid.org/0000-0002-3799-4227>

PhD (Law), Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of International, Civil and Commercial Law
State University of Trade and Economics

19, Kyoto St., Kyiv, 02156, Ukraine
y.tyshchenko@knute.edu.ua

КОЛОМІЄЦЬ Каріна

<https://orcid.org/0000-0002-8045-0188>

доктор філософії (право),
доцент кафедри міжнародного, цивільного
та комерційного права
Державного торговельно-економічного
університету

вул. Кіото, 19, м. Київ, 02156, Україна
k.kolomiets@knute.edu.ua

KOLOMIETS Karyna

<https://orcid.org/0000-0002-8045-0188>

PhD (Law), Senior Lecturer
at the Department of International,
Civil and Commercial Law
State University of Trade and Economics

19, Kyoto St., Kyiv, 02156, Ukraine
k.kolomiets@knute.edu.ua

ВІРТУАЛЬНІ АКТИВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА

Досліджено правову природу віртуальних активів та особливості їх колізійно-правового регулювання в системі міжнародного приватного права. Стрімкий розвиток цифрових технологій, зокрема блокчейну, криптовалют, токенів, NFT та смартконтрактів, зумовив формування нових об'єктів цивільних правовідносин, які активно використовуються у транскордонному обігу та потребують належного правового врегулювання. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває питання визначення правового статусу віртуальних активів та застосованого права до відповідних правовідносин, які ускладненні іноземним елементом. Здійснено порівняльно-правовий аналіз

VIRTUAL ASSETS THROUGH THE PRISM OF INTERNATIONAL PRIVATE LAW

The research is devoted to the study of the legal nature of virtual assets and the specific features of their conflict-of-laws regulation within the system of private international law. The rapid development of digital technologies, in particular blockchain, cryptocurrencies, tokens, NFTs, and smart contracts, has led to the emergence of new objects of civil legal relations that are actively used in cross-border transactions and therefore require appropriate legal regulation. In this context, the issue of determining the legal status of virtual assets and the applicable law governing the relevant legal relations, complicated by a foreign element, becomes particularly relevant. The research provides a comparative legal

Copyright © 2026. Автор(и). Це стаття відкритого доступу, яка розповсюджується на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution License 4.0 \(CC-BY\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) Міжнародна ліцензія

законодавчого визначення поняття "віртуальний актив" в Україні, Європейському Союзі, Польщі, США, Німеччині та Норвегії. Особливу увагу приділено Закону України "Про віртуальні активи", який визнає віртуальні активи об'єктом цивільних прав, а також змінам до Цивільного кодексу України, якими введено категорію "цифрових речей". Встановлено, що, на відміну від українського підходу, законодавство ЄС переважно розглядає криптоактиви як цифрове відображення вартості або прав, не надаючи їм статусу об'єкта цивільних прав. Проаналізовано можливість застосування традиційних колізійних прив'язок, зокрема *lex rei sitae*, до визначення правового статусу віртуальних активів, а також об'єднувано їх невідповідність з огляду на нематеріальну та децентралізовану природу таких активів. Досліджено чинні колізійні підходи до правочинів із віртуальними активами в праві України та Європейського Союзу, в т. ч. колізійні прив'язки *lex voluntatis* та право, що має найбільш тісний зв'язок. Запропоновано можливі альтернативні колізійні критерії для визначення правового статусу віртуальних активів, як-от право місця діяльності постачальника послуг, особистий закон власника віртуального активу або право місця функціонування розподіленого реєстру. Зроблено висновок про необхідність подальшого розвитку та законодавчого закріплення спеціальних колізійних норм щодо віртуальних активів.

Ключові слова: віртуальні активи, криптоактиви, міжнародне приватне право, колізійні норми, застосоване право, цифрові речі, блокчейн, транскордонні правовідносини, правовідносини з іноземним елементом.

*analysis of the statutory definitions of the concept of "Virtual Asset" in Ukraine, the European Union, Poland, the United States, Germany, and Norway. Special attention is paid to the Law of Ukraine «On Virtual Assets», which recognizes virtual assets as objects of civil rights, as well as to the amendments to the Civil Code of Ukraine introducing the category of "digital objects". It is established that, unlike the Ukrainian approach, EU legislation predominantly treats crypto-assets as a digital representation of value or rights without granting them the status of objects of civil rights. The possibility of applying traditional conflict-of-laws connecting factors, in particular *lex rei sitae*, to determining the legal status of virtual assets is analyzed, and their inadequacy is substantiated in view of the intangible and decentralized nature of such assets. The current conflict-of-laws approaches to transactions involving virtual assets under Ukrainian law and EU law are examined, including the connecting factors of *lex voluntatis* and the law of the closest connection. Possible alternative conflict-of-laws criteria for determining the legal status of virtual assets are proposed, including the law of the place of business of the service provider, the personal law of the virtual asset holder, or the law of the place of operation of the distributed ledger. The article concludes by emphasizing the need for further development and legislative consolidation of special conflict-of-laws rules governing virtual assets.*

Keywords: virtual assets; crypto-assets; private international law; conflict-of-laws rules; applicable law; digital objects; blockchain; cross-border legal relations; legal relations with a foreign element.

JEL Classification: K33, K39.

Вступ

Науково-технічний прогрес сьогодення вражає новими технологіями, продуктами, розвитком штучного інтелекту, а також інноваціями, які увійшли й у сферу фінансових інструментів. Уже і в бізнесі, і в приватному житті ми стикаємося з активним використанням технології блокчейну: з криптовалютами, токенами, *NFT*, смартконтрактами, цифровою логістикою тощо. Відповідно, в нашому словнику з'явилося нове поняття – "віртуальні активи", яке потребує належної легалізації, особливо у сфері транскордонних відносин у світлі глобальної світової економіки.

Питаннями правового регулювання "віртуальних активів/валюти" займалися такі вітчизняні науковці, як Грудницький (2023, с. 44–48), Красилюк (2024, с. 65–68), Овчаренко (2020, с. 201), Самсін (2022, с. 70–73), Шемет (2025, с. 237–239), Юсупов (2025, с. 368–371), Полатай та ін. (2020, с. 22). Проте їхні дослідження стосувалися або правового регулювання віртуальних активів загалом, або розглядали статус цих активів

через призму податкових відносин. Тож вивчення особливостей правового статусу та регулювання віртуальних активів в аспекті міжнародного приватного права потребує додаткового дослідження.

Метою статті є з'ясування особливостей колізійного регулювання правового статусу віртуальних активів, а також приватних правовідносин з іноземним елементом, об'єктом яких є віртуальні активи.

В основу дослідження покладено гіпотезу, що в законодавстві України та зарубіжних країн відсутнє спеціальне колізійно-правове регулювання правового статусу віртуальних активів як об'єктів цивільних прав. Проте до віртуальних активів можуть бути застосовані загальні колізійні принципи за аналогією закону та права, які можуть стати основою для формування спеціального колізійного регулювання в майбутньому.

Для перевірки цієї гіпотези у статті використано загальнонаукові та спеціально-юридичні методи, а саме: формально-юридичний метод, за допомогою якого здійснено аналіз нормативних дефініцій поняття "віртуальний актив" у законодавстві України, Європейського Союзу та окремих іноземних держав; порівняльно-правовий метод – для зіставлення підходів до правової природи віртуальних активів у праві України, Європейського Союзу, США, Німеччини, Польщі, Норвегії; системно-структурний метод – для дослідження місця віртуальних активів у системі об'єктів цивільних прав та колізійних норм; формально-логічний метод – для формулювання висновків щодо допустимих колізійних способів регулювання.

Перевірка гіпотези здійснювалася шляхом аналізу нормативно-правового визначення поняття "віртуальний актив" у законодавстві України, порівняння цих положень із правом ЄС та окремих іноземних держав; дослідження наявних колізійних прив'язок щодо визначення статусу віртуальних активів та виявлення прогалин у колізійному регулюванні; обґрунтування можливості застосування загальних колізійних принципів та аналогії закону; формулювання висновків щодо перспектив законодавчого закріплення відповідних підходів.

Стаття складається з двох розділів. У першому здійснено аналіз нормативного визначення поняття "віртуальні активи" в аспекті міжнародного приватного права. Другий присвячено дослідженню колізійного правового регулювання правового статусу віртуальних активів.

Інформаційною базою дослідження стали нормативно-правові акти України та права Європейського Союзу, національне законодавство окремих іноземних держав, наукові праці вітчизняних та зарубіжних вчених.

1. Нормативно-правове визначення поняття "віртуальні активи"

Для того щоб дослідити особливості колізійно-правового регулювання, варто з'ясувати нормативне визначення поняття "віртуальні активи".

В Україні у сфері правового забезпечення технології блокчейн і, зокрема, визнання криптовалют об'єктом цивільних правовідносин існувало декілька законопроектних документів починаючи з 2017 р. І тільки у 2022 р. було реалізовано належне правове забезпечення обігу криптовалют шляхом прийняття Закону України "Про віртуальні активи". Принагідно слід зауважити, що цей закон набирає чинності з дня набрання чинності законом України про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування операцій з віртуальними активами, чого ще не сталося.

Поняття "віртуальний актив" у згаданому законі визначається як нематеріальне благо, що є об'єктом цивільних прав, має вартість, виражене сукупністю даних в електронній формі та існує в системі забезпечення обороту віртуальних активів. Віртуальний актив може посвідчувати майнові права, зокрема права вимоги на інші об'єкти цивільних прав (Закон "Про віртуальні активи", 2022, 17 лютого).

Доцільно звернутися для порівняння до іноземного досвіду законодавчого визначення віртуальних активів.

31 травня 2023 р. було прийнято Регламент (ЄС) 2023/1114 Європейського парламенту та Ради про ринки криптоактивів (Регламент *MiCA*), в якому дається визначення криптоактиву як цифрового вираження вартості або прав, яке може передаватися та зберігатися в електронній формі з використанням технології розподіленого реєстру (*DLT*) або подібної технології (Регламент ЄС 2023/1114, 2023).

У Республіці Польща наразі існує законопроект № 1424 "Про ринок криптоактивів", де "криптоактив" визначається як цифрове відображення вартості або прав, яке можна переносити і зберігати в електронній формі із застосуванням технології розподіленого реєстру (як-от блокчейн) (Законопроект Республіки Польща, 2025, 26 червня).

Сполучені Штати Америки не мають єдиного законодавчого акта щодо віртуальних активів, ця сфера має секторальне регулювання залежно від напрямку – регулювання транзакцій з використанням віртуальної валюти, протидія використанню віртуальної валюти у відмиванні грошей та запобігання фінансовим злочинам або в аспекті оподаткування. Згідно з керівництвом Служби внутрішніх доходів США (*IRS Notice 2014-21*) віртуальна валюта – це цифрове вираження вартості, що може виконувати функції засобу, міри вартості (одиниці обліку) та/або засобу збереження вартості (*Internal Revenue Service*, 2014).

У Законі про банківську діяльність Німеччини в параграфі 1 абзаці 11 п. 4 наведено визначення "криптоактиву" як цифрового відображення вартості, яке не було випущене або гарантоване центральним банком чи державним органом, не має юридичного статусу валюти чи грошей, але приймається фізичними або юридичними особами як засіб обміну чи оплати або використовується для інвестицій і може бути об'єктом передачі, зберігання та торгівлі в електронній формі (*Kreditwesengesetz in der Fassung der Bekanntmachung*, 1998).

Схоже визначення віртуальної валюти міститься в Правилах боротьби з відмиванням грошей Норвегії, а саме: "віртуальна валюта – це цифрове вираження вартості, яке не випущене центральним банком чи державною установою, не прив'язане до законної валюти та не має юридичного статусу валюти чи грошей, але приймається як засіб обміну та може передаватися, зберігатися або реалізовуватися в електронній формі" (*Regulations relating to Measures to Combat Money Laundering and Terrorist Financing*, 2018, 14 September).

Як бачимо, законодавче визначення поняття "віртуальних активів/валюти", особливо в законодавствах країн Європейського Союзу, повторює дефініцію Регламенту MiCA. Варто зауважити, що в цих визначеннях "віртуальний актив" не визнається об'єктом цивільних прав, на відміну від Закону України "Про віртуальні активи".

Отже, з аналізу українського закону можна зробити висновок, що віртуальний актив (у т. ч. віртуальна валюта) – це цінність/благо/річ, що існує у віртуальному середовищі, без прив'язки до конкретної країни її місцезнаходження.

2. Колізійно-правове регулювання правового статусу віртуальних активів

З метою впровадження вищезазначених положень вітчизняного законодавства про віртуальні активи 10 серпня 2023 р. було прийнято Закон України "Про внесення змін до Цивільного кодексу України щодо розширення кола об'єктів цивільних прав", яким до об'єктів цивільних прав було включено "цифрові речі", а статтею 179¹ надано їх визначення як блага, що створюється та існує виключно у цифровому середовищі та має майнову цінність. Цифровою річчю є віртуальні активи, цифровий контент та інші блага.

В аспекті колізійного регулювання цифрових речей (у т. ч. віртуальних активів) важливим видається положення ч. 2 ст. 179¹, де особливості правового режиму цифрових речей визначаються законом. До цифрових речей застосовуються положення цього Кодексу про речі, якщо інше не встановлено цим Кодексом, законом або не впливає із сутності цифрової речі (Закон України "Про внесення змін до Цивільного кодексу України щодо розширення кола об'єктів цивільних прав", 2023, 10 серпня).

Відтак, варто звернутися до законодавчих установ щодо правового статусу речі. Основною колізійною прив'язкою до речових прав є *lex rei sitae* – закон місцезнаходження речі (згідно зі ст. 38 Закону України "Про міжнародне приватне право"). З огляду на такий вид речей, як віртуальний актив, сама сутність цієї речі унеможлиблює визначення її місцезнаходження. Отже, в сучасному вітчизняному колізійному законодавстві відсутнє регулювання "віртуальних активів".

Водночас постає питання щодо колізійного регулювання правового статусу віртуального активу в праві Європейського Союзу. Аналізуючи Регламент (ЄС) № 593/2008 від 17 червня 2008 р. про право, що застосовується до договірних зобов'язань (Регламент "Рим I") та Регламент (ЄС) № 864/2007 про право, що застосовується до недоговірних зобов'язань (Регламент "Рим II"), конкретного колізійного регулювання речових прав на віртуальні активи не знаходимо. Щодо Регламенту (ЄС) 2023/1114 Європейського парламенту та Ради про ринки криптоактивів, він містить лише матеріально-правове регулювання криптоактивів, як-от емісія, правочини, захист інвесторів тощо.

Таким чином, в законодавстві як України, так і Європейського Союзу поки відсутнє колізійно-правове регулювання правового статусу віртуальних активів.

Дещо краща ситуація спостерігається стосовно колізійного регулювання правочинів щодо віртуальних актів. Хоча ані в Законі України "Про міжнародне приватне право", ані в Регламенті ЄС "Рим I" не існує спеціальної колізійної норми (ланцюжка колізійних норм) щодо правочинів з віртуальними активами, до таких видів угод застосованими є загальні колізійні правила.

Відповідно, це генеральна прив'язка *lex voluntatis* (право, обране сторонами правочину), а субсидіарна – право, яке має найбільш тісний зв'язок із правочином. У колізійному законодавстві України та Європейського Союзу під правом, що має найбільш тісний зв'язок із правочином, розуміється право держави, у якій сторона, що повинна здійснити виконання, яке має вирішальне значення для змісту правочину, має своє місце проживання або місцезнаходження (в купівлі-продажу віртуальних активів – право країни місцезнаходження продавця, в договорі послуг щодо віртуальних активів – надавача послуг) тощо (Регламент ЄС № 593/2008, 2008, 17 червня).

На таку ж аналогію закону посилаються і німецькі юристи в питаннях спадкування криптоактивів. Так, "згідно з німецьким законодавством, криптоактиви розглядаються як будь-яке інше майно для цілей спадкування. Немає жодних специфічних обмежень чи процедур щодо спадкування криптовалют: спадкоємець може успадкувати цифрові гаманці та біржові рахунки так само, як успадкував би банківські рахунки чи інші активи" (Nitz & Schenk, 2025). А відповідно до параграфу 25 Німецького цивільного уложення, що корелюється зі ст. 21 (1) Регламенту (ЄС) № 650/2012, спадкування регулюється правом держави, в якій померлий мав своє звичайне місце проживання на момент своєї смерті (Регламент ЄС № 650/2012).

Повертаючись до визначення правового статусу віртуальних активів, вбачається за доцільне застосувати до нього той самий колізійний принцип, який було використано до цінних паперів, що існують в електронній формі, – право держави місцезнаходження надавача послуг.

Так, Регламент *MiCA* пов'язує правове регулювання криптоактиву з правом місця діяльності постачальника послуг, тобто країною, де знаходиться криптоактив, можна вважати країну, де зареєстровано або ліцензовано постачальника послуг щодо операцій з криптоактивами (Регламент ЄС № 2023/1114, 2023).

Також до "місцезнаходження" віртуального активу можна прив'язати країну місцезнаходження (громадянства/доміцилій/реєстрації) власника криптоактиву або таким місцем можна вважати місцезнаходження блокчейну (місцезнаходження головного оператора мережі чи майнінгового сервера).

Універсальним колізійним регулюванням правового статусу криптоактиву можна вважати колізійний принцип найбільш тісного зв'язку, за допомогою якого правом, за яким буде визначатися правовий статус криптоактиву, можна вважати і право власника активу (особистий закон), і право місцезнаходження надавача послуг, і "місцезнаходження" розподіленого реєстру (блокчейн).

Висновки

Проведене дослідження встановило, що правове регулювання віртуальних активів перебуває в процесі становлення як на національному рівні, так і у сфері міжнародно-правового регулювання, що зумовлено стрімким розвитком цифрової економіки. Здійснений аналіз законодавства як України, так і зарубіжних країн свідчить про відсутність уніфікованого підходу до визначення дефініції "віртуальні активи". Право Європейського Союзу та окремих іноземних держав здебільшого визначає віртуальні активи як цифрове вираження вартості, не визнаючи їх об'єктами цивільних прав. Натомість Закон України "Про віртуальні активи" визнає віртуальні активи нематеріальним благом та об'єктом цивільних прав.

Також з'ясовано, що включення віртуальних активів до кола об'єктів цивільних прав та їх віднесення до цифрових речей не має належного колізійно-правового регулювання. Колізійна прив'язка *lex rei sitae* є нерелевантною для визначення правового статусу віртуальних активів з огляду на їх нематеріальну природу та відсутність фізичного місцезнаходження. Аналогічні прогалини спостерігаються і в уніфікованих актах Європейського Союзу, зокрема в Регламентах "Рим I", "Рим II" та *MiCA*, які не містять спеціальних колізійних норм щодо речових прав на віртуальні активи. Водночас у сфері колізійного регулювання правочинів з віртуальними активами застосовуються загальні колізійні прив'язки, насамперед *lex voluntatis* та принцип найбільш тісного зв'язку, що забезпечує певну правову визначеність у договірних, спадкових та інших правовідносинах, пов'язаних із віртуальними активами. У статті обґрунтовано доцільність використання принципу найбільш тісного зв'язку як універсальної колізійної прив'язки для визначення компетентного правопорядку, що

застосовується до з'ясування правового статусу віртуальних активів. Залежно від конкретних правовідносин таким правом може бути право держави місця діяльності постачальника послуг щодо віртуальних активів, право особистого закону власника активу або право, пов'язане з функціонуванням розподіленого реєстру. Такий підхід дозволяє адаптувати колізійне регулювання до сучасних реалій.

Отже, розвиток цивільно-правових відносин за участю новітніх фінансових інструментів, об'єктів прав власності тощо відбувається швидше, ніж їх правове регулювання, а особливо колізійно-правове регулювання. Проте існують колізійні способи їх вирішення, які чекають свого законодавчого закріплення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ / REFERENCES

Internal Revenue Service. (2014). *Notice 2014-21: IRS virtual currency guidance*. <https://www.irs.gov/pub/irs-drop/n-14-21.pdf>

Krasyliuk, M. (2024). Virtual assets as a taxable object: Directions of legal regulation and key principles. *Visegrad Journal on Human Rights*, (5), 64–70.

Kreditwesengesetz (KWG). (1998, 9 вересня). <i>Gesetz über das Kreditwesen</i> (BGBl. I S. 2776), зі змінами від 28 лютого 2025 р. https://www.gesetze-im-internet.de/kredwg/BJNR008810961.html	Kreditwesengesetz (KWG). (1998, September 9). <i>Gesetz über das Kreditwesen</i> (BGBl. I S. 2776), as amended on February 28, 2025. https://www.gesetze-im-internet.de/kredwg/BJNR008810961.html
--	--

Nitz, F. N., & Schenk, A. (2025). *Blockchain & cryptocurrency regulation*. Global Legal Insights. <https://www.globallegalinsights.com/practice-areas/blockchain-cryptocurrency-laws-and-regulations/germany/>

Polatay, V., Ovcharenko, A., Bondarenko, I., & Gavkalova, N. (2020). Crypto currencies in the system of international private monetary law: Some issues of virtual assets taxation and accounting in Ukraine. *Revista Espacios*, 41(8), 22.

Regulation (EU) 2023/1114 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2023 on markets in crypto-assets (MiCA). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>

Regulation (EU) No. 593/2008 of the European Parliament and of the Council of 17 June 2008 on the law applicable to contractual obligations (Rome I). <https://pravo.hse.ru/intprilaw/doc/040001>

Regulation (EU) No. 650/2012 of the European Parliament and of the Council of 4 July 2012 on jurisdiction, applicable law, recognition and enforcement of decisions, acceptance and enforcement of authentic instruments in matters of succession and on the creation of a European Certificate of Succession. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DE/TXT/?uri=celex:32012R0650>

Regulations relating to Measures to Combat Money Laundering and Terrorist Financing (the Anti-Money Laundering Regulations) of 14 September 2018. https://www.finanstilsynet.no/globalassets/laws-and-regulations/regulations/aml-regulations-of-14-september-2018.pdf?utm_source=chatgpt.com

Грудницький, В. М. (2023). Правове регулювання обігу віртуальних (цифрових) активів в Україні. <i>Київський часопис права</i> , (2), 43–49.	Hrudnytskyi, V. (2023). Legal regulation of virtual (digital) assets circulation in Ukraine. <i>Kyiv Law Journal</i> , (2), 43–49.
---	--

Закон України "Про віртуальні активи" № 2074-IX (2022). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2074-20	Law of Ukraine "On Virtual Assets" No. 2074-IX (2022). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2074-20
---	--

Закон України "Про внесення змін до Цивільного кодексу України щодо розширення кола об'єктів цивільних прав" № 3320-IX (2023). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3320-20	Law of Ukraine "On Amendments to the Civil Code of Ukraine Regarding the Expansion of the Scope of Civil Rights" No. 3320-IX (2023). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3320-20
--	--

Законопроект Республіки Польща "Про ринок крипто-активів" № 1424 (2025). https://www.sejm.gov.pl/sejm10.nsf/druk.xsp?nr=1424	Draft Law of the Republic of Poland "On the Crypto-asset Market" No. 1424 (2025). https://www.sejm.gov.pl/sejm10.nsf/druk.xsp?nr=1424
--	---

Овчаренко, А. С. (2020). Правове регулювання віртуальних активів та криптовалют в Україні: сучасний стан і перспективи. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i> , (4), 200–202.	Ovcharenko, A. (2020). Legal regulation of virtual assets and cryptocurrencies in Ukraine: current status and prospects. <i>Legal Scientific Electronic Journal</i> , (4), 200–202.
Самсін, Р. І. (2022). Державне регулювання у сфері обігу віртуальних активів в Україні. <i>Право та інновації</i> , (4), 69–74.	Samsin, R. (2022). State regulation in the field of virtual asset circulation in Ukraine. <i>Law and Innovation</i> , (4), 69–74.
Шебет, Д. С. (2025). Правове регулювання віртуальних активів: виклики легалізації та інституційного впровадження в Україні. <i>Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право</i> , (87, ч. 3), 236–241.	Shemet, D. (2025). Legal regulation of virtual assets: challenges of legalization and institutional implementation in Ukraine. <i>Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: Law</i> , (87, part 3), 236–241.
Юсупов, В. В., & Марчук, Р. П. (2025). Протидія незаконному обігу віртуальних активів в Україні. <i>Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право</i> , (90, ч. 4), 367–373.	Yusupov, V., & Marchuk, R. (2025). Counteracting the illegal circulation of virtual assets in Ukraine. <i>Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: Law</i> , (90, part 4), 367–373.

Конфлікт інтересів. Автори заявляють, що не мають фінансових чи нефінансових конфліктів інтересів щодо цієї публікації; не мають відносин із державними органами, комерційними або некомерційними організаціями, які могли б бути зацікавлені у поданні цієї точки зору. З огляду на те, що автори афілійовані з установою, яка є видавцем журналу, що може зумовити потенційний конфлікт або підозру в упередженості, остаточне рішення про публікацію цієї статті (включно з вибором рецензентів та редакторів) приймалося тими членами редколегії, які не пов'язані з цією установою.

Автори не отримували прямого фінансування для цього дослідження.

Тищенко, Ю., & Коломієць, К. (2026). Віртуальні активи крізь призму міжнародного приватного права. *Ius Modernum*, 1(142), 4–12. [https://doi.org/10.31617/3.2026\(142\)03](https://doi.org/10.31617/3.2026(142)03)

Надійшла до редакції 21.01.2026.

Прийнято до друку 27.02.2026.

Публікація онлайн 12.03.2026.